

TERRA

N.º 4

MES DE MARÇ

SANT HILARI SACALM

Joan Sala "Serrallonga"

(Plana 4)

Problemes de la Comunitat

(Planes 9 i 10)

Bomba atòmica a les Guilleries

(Planes 10, 11 i 12)

Repàs esportiu del mes

(Plana 15)

1981 "Can Badoret" ja no serà problema

(Plana 16)

Serietat

(Plana 17)

LA MAINADA ENS EXPLICA COSES

**ELS INDEPENDENTS
REPLIQUEN**

EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA

LLOC:

ARTIGA
DE
LIN
(fons
coll de
Toro)

AUTOR:

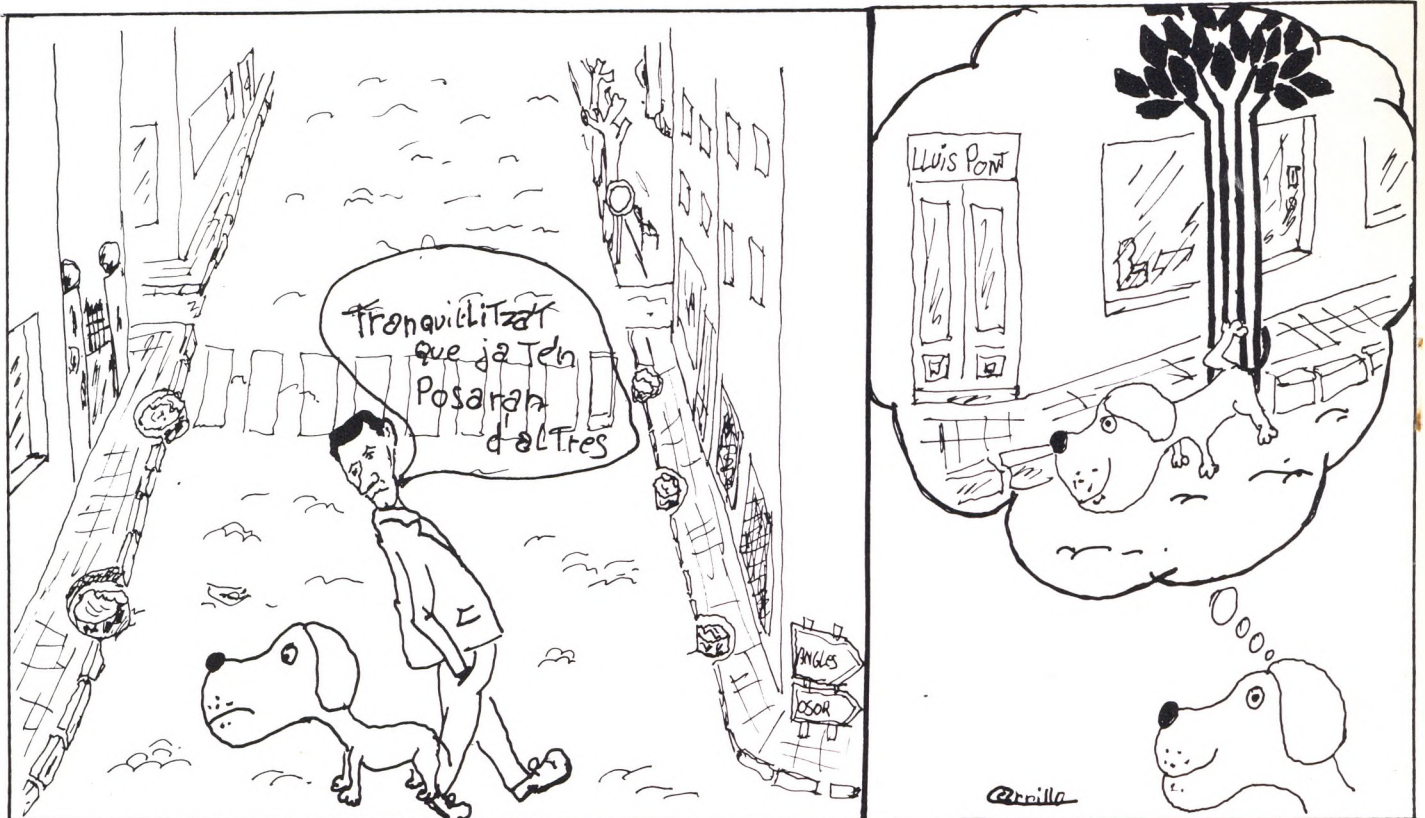
Ramon
Comas

ACUDITS

Per

Carrillo

Edita: PAX - Imprimeix les cobertes: IND. GRÀFIQUES DURAN
Coordina: GRUP PER A LA DEFENSA DEL MEDI AMBIENT - COMITÈ ANTIURANI

NOTA: Aquest butlletí és plural. Els coordinadors volem respectar la llibertat d'expressió dels col·laboradors, **tot remarcant que cada autor es fa responsable del seu escrit.** Així mateix, TERRA se compromet a publicar i respectar totes les rèpliques, matitzacions, suggerències o queixes, sempre que s'ajustin al respecte que mereixen les persones o institucions.

EDITORIAL

1980: CARNAVAL I ELECCIONS

Ja hem deixat enrere una alta edició de la pagana festa del Carnaval. Festa aquesta, que no s'ha celebrat pas arreu de tots els nostres pobles, tot i que està considerada com una festa tradicional i popular, en la qual s'ol destacar-s'hi les nombroses crítiques als fets més rellevants de la vida social, política i religiosa d'una comunitat. Així és habitual trobar en el Carnaval uns grups de comparses, que mitjançant unes disfresses idònies, van transmetint suggerències al poble amb una saludable ironia.

Fins ací la realitat d'un veritable Carnaval (són famosos a Vilanova i la Geltrú, Cádiz, ...) que finalitza l'endemà amb l'enterrament de la sardina. Dissortadament Sant Hilari no ha pogut viure l'ambient festiu i popular del Carnaval-80. Per això, des de TERRA proposem que les festes populars i tradicionals desterrades per motius polítics, retornin al seu lloc d'origen, o sigui, al poble.

Carnaval: passiu bé i ... fins l'any que ve!!!.

Benvingudes, eleccions.

De nou entrem en període de votacions. Però, aquesta vegada seran les nostres votacions. És a dir, que els diputats elegits en les properes eleccions al Parlament de Catalunya seran els nous administradors de la política del nostre país. Aquest fet dona entendre l'impetu en que els partits polítics han emprés la campanya electoral, a fi de, des del Parlament, solucionar els greus problemes plantejats al nostre país: normalització de la cultura catalana, reducció de l'atur, retorn de les competències pròpies de la Generalitat, redistribució territorial i administrar d'una forma equilibrada i distributiva.

Per tal de prometre aquestes realitzacions, els partits polítics ens empapalaran les parets (quants milions es llençaran en propaganda!) i ens parlaran amb rotunda soberbia de les seves directrius de govern tot embestint la intransigència autonòmica del partit governamental. Com sempre!.

De nosaltres, ciutadans de Catalunya, esperaran el nostre vot. És a dir, la nostra participació en tan assenyalat compromís. Però els ciutadans, que podrem exigir a uns polítics i als altres en la se-

va tasca de planificació i administració de la societat actual?.

Diem això, perquè d'un temps ençà, les promeses han esdevingut unj oblid i un despreci cap a tots nosaltres. Malgrat això, l'arribada del Parlament de Catalunya significa el retorn d'una Història saquejada.

Terna

JOAN SALA "SERRALLONGA"

JOAN SALA "ALIES SERRALLONGA". Molt conegut per a tots nosaltres. Va néixer l'any 1594. Dels documents publicats per mossèn Corbella, procedents de l'arxiu parroquial de Viladrau, es dedueix que el bandoler fou batejat el dia 23 d'Abril: "Vuy als XXIII d'Abril de 1594 es estat batejat Johan, fill de Johan Sala, pagès hereu de mas Sala y de Johana, muller sua, del cual foren padrins Carles Sala y Sparaça Sala de Sant Martí de Viladrau. Tots del bisbat de Vic"

En Serrallonga tenia també, un germà, Antoni i altres tres mig germans, o germans de part de pare, Segimon, Pere i Joan. Tots l'acompanyaren en els seus robatoris.

El nom de Serrallonga li ve de quan, l'any 1618 el nostre personatge va casar-se amb Margarida Serrallonga de Querós. Margarida Serrallonga, filla del mas de Serrallonga va neixer l'any 1601, això ho diu la seva partida de baptisme. "Vuy vint y vuit del mes d'Abril de l'any 1601 foch batejada Margarida, filla de Segimon Tallades, àlies Serrallonga de Margarida, muller sua, de la parroquia de Queròs. Foch padrí Jaume Serrallonga scola de Queròs tots del bisbat de Vic".

Per un llibre de Notes del fill d'aquesta família, sabem que el patrimoni constava dels masos de Serrallonga, la Brossa i la Querosa, i la casa estava proveïda d'elements necessaris per menjar, i per a poder treballar.

Sort devia tenir-ne perquè, segons comentaris, la casa estava plena de gent inútil, a la casa hi havia, l'oncle, la tia i la mare, anomenats Segimon, Maria i Margarida, la tia era muda, hi havia dos avis, l'avi Salvi i un germà conco d'aquest, Jaume, i sis germans de la pubilla, quatre noies, Jerònima, Magdalena, Estàsia i Antònia, i dos nois, de quatre i dos anys d'edat, Miquel i Esteve respectivament.

Les raons perquè Joan Sala "Serrallonga" es posés a robar, segons en el procés declara: "Lo principi de posar-me en mal fou perquè un dia, que ting ben present era el mes de Març de 1622, estant jo llaurant davant d'una casa, vingué Miquel Paudís, de Rupit, i em digué que ell havia robat dues capes de pastor, les quals tenia amagades dintre uns boixos prop de Collsamedà, i que si jo les volia, anés a cercar-les. Al cap de set o vuit dies tingué notícia de que a la Plana de Vic havia mort el dit Miquel "Gauyada" i a les hores aní a buscar dites capes amagant-les dintre una bota de ma casa.

(continuarà en el nº 5)

Per: Neus Reina

(4)

Jaume Borràs

SEN SEPARABLES

L'HISTORIA D'UNES NENES DE COL.LEGI

Nosaltres som unes nenes que vivim al Sobirà, vivim en un mas, més avall de l'hostal. Anem a estudi a St. Hilari. Ens llevem cada dematí a les set, per anar a estudi. Cada dia ens ve a buscar el mateix taxi. Quan baixem, el primer que veiem és Can Fuguet, que és un taller on arreglen cotxes. Anem a comprar l'esmorçar i cap a estudi. Quan arribem, el col.legi és solitari, no s'hi veu cap company, ens aburrim i ens posem a jugar fins a dos quarts de deu. Al migdia ens quedem a menjar al menjador de col.legi. De tres a cinc tornem a classe, els altres companys, els que viuen al poble, encara tenen classe fins a les sis, però nosaltres marxem una hora abans, perquè si no se'ns faria massa tard. A la sortida anem a comprar el berenar, el taxi ens espera al bar Torrent. Ens n'anem i quan arribem al Sobirà sopem.....i així dia darrera dia.

Quan volgueu us convidem a berenar a casa, que s'està molt tranquil, allà a les montanyes.

Montse Recasens

Assumpció Coll

INTRODUCCIÓ

Sant Hilari, Sant Hilari
ets un poble molt bonic
i ara espero que no t'enfadis
si et dic que ets una mica aborrit.

Ja sé que no és culpa teva
estar en aquesta situació
però et farien falta
festes, balls i diversió.

Tot florit en primavera
tot pansit en l'hivern
entre pluges i nevades
entre mal temps i fred
estas dalt d'una muntanya, solet.

Jo t'estimo Sant Hilari,
ja que ets un poble petitet
molt tranquil i solitari,
però aixó no te que veure res.

Sant Hilari, Sant Hilari.
T'estimo amb tot el cor.

Angels Masó

Nosaltres som uns joves de vuitè
curs dels nacionals i tots junts
volem opinar sobre el nostre poble
de muntanya. El nostre poble és trist
perquè no té ambient ni alegria.
Per que és trist? És trist perquè
no hi ha festes per divertir-se els
joves i les poques festes que es fan
a l'estiu, setmana Santa i encara
pels turistes, que venen a estiue-
jar.

No hi ha dret! perquè quan venen els
turistes hi ha pa el dilluns, i quan
s'ha acabat l'estiu, els dilluns no
hi ha pa. Tornant a l'assumpte d'a-
vans. Aquest poble no hi ha res i
os direm perquè: la gent és trista
i seria i sempre pensen amb el seu
treball, no pensen amb els joves que
volen disfrutar. Quan surts un dia
normal no veus a ningú ni de dia ni

de nit, és igual o pitjor que el cementiri. Quan fas una juquesca surten
les xafarderes, obren les finestres i ens miren amb mala cara, i co-
mencen a criticar-nos, encara que sigui un dia de gatzara.

Fa dos anys a l'alcaldia ens deien que farien un polideportiu, i encara
l'han de fer, i ens sembla que ens quedarem amb les ganes; total han fet
una esplanada en la qual hi tiren les deixalles de les cases. Lo bo d'a-
quest poble seria, que pensessin amb els joves i no tant en sí mateixos i
amb el turisme. Ens agradaria que fessin un teatre, en el qual, actuessin
tots els joves, un club de natació, que ens poguessim banyar gratis, en fi
els esports en general; i per aconseguir això ens agradaria l'ajud dels
grans.

Ens despedim la colla que ha fet aquest reportatge, esperem que ho os empipeu amb nosaltres per aquest reportatge. Aquest és el nostre pensament que ben mirat aquest podria ser molt millor.

CARLES BORONAT, RAMON VILADELBOSCH, DOLORS SOLER, RAFAEL SERRANO, ANGELA TURON, ANTONIO MONER, FEDERIC PRATS, JAUME PALLAROLS, JORDI MASO, Mre CARME GARCIA.

LES DONES DEL POBLE

Nois, ara us parlarem de les vostres dones. Unes som gruixudes, altres primes però anem tirant. El primer que hem és que som un cony de xafarderes, no pot passar res al poble que no ens n'assabentem. I la veritat és que d'un gra de sorra en fem una muntanya. Per exemple: si un s'ha fotut de cap amb la moto, l'endemà, segons nosaltres, ja l'han enterrat.

Quan som a comprar, no se com no acabem segues, parlem de "fulano", "sustano", que en "mengano" s'ha fet això; i Déu meu quina xarrera tan bestia.

I després passa que se'ns fa tard el dinar, que tenim la feina per fer i com és lògic l'home crida. I és com si parlés a les parets pobret!. I el que ens fa molta por són aquests joves d'avui dia amb el Rally, amb les motos, les discoteques que ens els porten de cap, que només pensen en anar a ballar, beure, etc. i coses de profit cap.

Nosaltres reconeixem que tenim molts defectes, però que ferieu els homes sense nosaltres!. Ai, Senyor, si més d'un dia el més calent seria a la aiguera!. Us fotarieu de gana!. I els diumenges, què fem els diumenges!. Anem al bar, fem el bermetet a xerrar una estona i mentres tant nosaltes estem a casa tocant-ens els rossaris. Veniu a dinar, us entorneu a anar a fer el cafè, ens deixeu a casa i espabila't maca.

Si vosaltres arreu tard a casa i no trobeu el menjar acabat de fer o algo malament, crideu com beneïts, mentres que si hi arribeu vosaltres hem de callar com si no hagués passat res. I, nois, tot això és un joc de I, noi, quan erem joves i festejavem si ens entrebancavem o ens donàvem un cop. Ai carinyo, t'has fet mal!?. Encanvi, ara només sabeu dir: Beneïta ja no t'agontes dreta!.

Això és el que pensem de les dones del nostre poble, i més coses que ens callem, perquè encara rebariem.

PER: ROSA MARTINEZ-
Mre ANGELS MASO - MONTSERRAT PAGÈS - ELENA TURÓN

EL DIA QUE ES VA INUNDAR EL COL.LEGI.- FICCIÓ

Era un dia qualsevol, estavem a col.legi perque havíem de fer un examen.

De moment vaig sentir una humitat als peus, els vaig moure de lloc i vaig sentir: Splatç!

El mestre va dir: Què és aquest soroll?. I jo li vaig dir: És aigua, el terra n'està ple i va creixent per moments.

Vàrem baixar les escales corrent; l'aigua ens va tallar el pas.

Els més atrevits ens vàrem ficar a l'aigua per sortir nedant;

els altres vàrem tornar a pujar, però ara fins a la teulada. allà

vàrem veure el que havia ocasionat, la inundació, era el dipòsit que estava completament foradat. Tot seguit vàrem pensar amb els

altres, un dels mestres va tornar a baixar cridant: El col.legi

s'inunda! Però els altres ja s'havien donat compte i eren a fora.

Quan va tornar a pujar es va donar compte que ja havíem aconseguit

tancar l'aixeta, i el nivell de l'aigua havia començat a baixar.

Ens vàrem tranquil·litzar, quan de sobte vàrem sentir cridar: A

mi que caic! La veu venia de la classe de pàrvuls. Vàrem baixar

corrent, i vàrem veure a un petit enfilat a una làmpara. Vàrem

agafar l'escala i el vàrem baixar, llavors li vàrem preguntar que

com havia pogut enfilar-se allà. Plorant digué: Vaig...Buaaa!

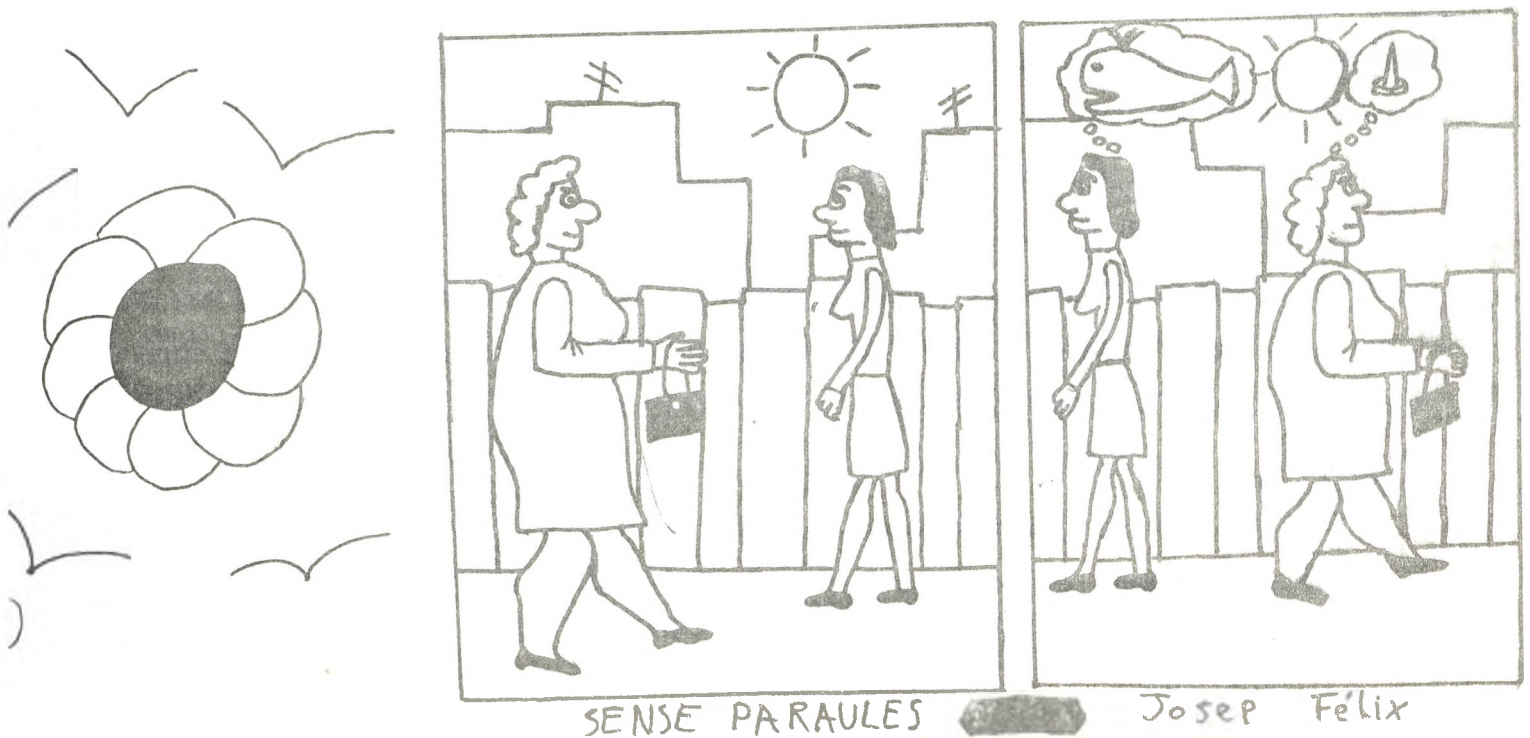
vaig agafar-me a una fusta que flotava, i vaig anar pujant amb

l'aigua fins arribar...Buaaa! a la làmpara, i al baixar l'aigua

em vaig quedar penjat allà.

Després d'aquesta aventura, vàrem descansar una estona. I no cal

dir que aquella tarda la vàrem tenir lliure.

PROBLEMES DE LA COMUNITAT

Fa uns quants anys, una de les tasques escolars a les que s'atribuïa primordial transcendència i que a nosaltres més ens preocupava, era la de resoldre els problemes de l'assignatura dels nombres (les matemàtiques). Obtenir bones notes en aquesta parcel·la es considerava (amb raó), símptoma de clara intel·ligència i predisposició a triomfar en la vida. Saber de comptes, com llavors es deia, era garantia d'èxit en els negocis i per a poder exercir alts càrrecs en les empreses. (Essent la base del sistema de l'Economia social vigent).

D'aquí que els pares sempre hagin tingut gran interès a inculcar als seus fills aquesta matèria i ofegant a vegades les innates inclinacions de l'infant vers les arts o altres rames culturals.

Després, quan hom es fa gran, i comença a raonar pel seu compte, observa que en el món existeixen altres matèries, també importants, de les quals ha d'estar informat i en les quals ha d'intervenir com a membre de la societat. Observant que hi ha múltiples qüestions d'interès comú que precisen de la col·laboració de tots per solucionar-les, com són les crisis siguin econòmiques (inflació, atur...) siguin socials (sanitat, ensenyament familiars...)

I llavors a l'individu se li presenten dues opcions a seguir: Despreocupar-se còmodament d'aquells problemes, deixant-los a càrrec dels altres, i ell ocupar-se dels que privadament l'afecten; o bé contribuir, a mesura de la seva capacitat i voluntat, a resoldre'els o, almenys, atenuar-los. I d'aquesta última rama és d'on surtent els que anomenen polítics. En efecte, aquests són els homes que, amb millor o no tant encert, assumeixen la responsabilitat de donar sortida a plantejaments que a tots afecten i que, en el temps d'avui en dia, solen adquirir fortes preocupacions. Problemes molt més difícils de resoldre (sobretot per la part econòmica) que aquells que tant ens encaparraven de petits i que ens havien fet creure que eren els únics que importaven. Problemes de la vida en comú, en els que tots hi som involucrats, i respecte als quals, si no ens veiem amb cor de responsabilitzar-nos, el menys que podem és no fer-los més difícils a aquells a qui hem delegat el càrrec d'ocupar-se'n amb el nostre vot. Perquè aquell que es nega al més petit esforç per arriar en càrrec, no té dret a criticar els altres si s'encalla o gairebé no es mou, i penseu que els ajuntaments actuals amb aquests 9 mesos de presa de posició solament han pogut resoldre els assumptes de més necessitat (per manca de diners) i ampliar els pressupostos per al proper any, per en-

frontar-se a cercar solucions a les necessitats. Cal que ens fem el càrrec que tot s'anirà fent, sense aturar-se però amb paciència (i confiem que serà abans que passin 40 anys), penseu que els mitjans són reduïts. Insisteixo que ens trobem amb una crisi general en gairebé tots aspectes, i per sortir de la crisi o al menys no pensar-s'hi més, hem de cercar mesures de comprensió amb entusiasme i imaginació, i jo, a pesar de tot el que he dit, o precisament per aixó mateix deixo la llum de l'esperança encesa....

MARCEL RIGALOS VILA

("Llicenciat en econòmiques")

BOMBA ATOMICA A LES GUILLERIES

Ja hi tornem a estar pel tros!. Bé. Potser que encara no ha arribat el fatidic moment que, des de temps enrere, els futurolegs han pronosticat com "una epoca de fortes revulsions en el planeta terra".

La guerra civil que s'engegà a Afganistan temps enrere, ha fet que la problemàtica nuclear retornés a les pàgines de tota la premsa mundial. Ens explicarem.

Ens ha possibilitat d'una confrontació bèlica directa entre els dos païssos imperialistes, USA i URSS, deixa entreveure un futur incert per tota la Humanitat, degut a l'enorme capacitat destructiva que posseeixen els dos exèrcits millors equipats del Món. No volem pas analitzar fil per randa la composició bèlica de cadascu dels exèrcits i la seva influència en els païssos satèl.lits (Espanya, entre ells)

El que voldriem deixar constància, és el fet de que aquests dos païssos arrabassan les possibilitats de supervivència de tots els altres païssos que no estan involucrats en el conflicte afganès que traduït en xifres significa milions i milions de persones aliènes al conflicte i que es troben sota l'influència destructiva dels païssos imperialistes.

Dit això, ja ens endinsem de ple en les peculiaritats que tenen aquests dos païssos per mantenir la seva hegemonia mundial i el preu que volen fer pagar a la resta de la Humanitat per aconseguir aquesta fita.

Es la llei d'aconseguir quelcom "costi el preu que costi". Afganistan com els altres païssos del mitjà orient, posseeixen una excel.lent raó estratègica pels païssos imperialistes: les reserves petrolíferes més importants del món, Això, dona entendre la capacitat de poder decissori que tindrà el país que pugui dominar aquesta àrea d'influència del petroli, les raons donades pels diferents governs implicats en la situació (llibertats del poble afganès) són pura demagogia al servei de la raó energètica.

Una guerra nuclear

Els principals mitjans de comunicació (premsa, sobre tot) han analitzat exhaustivament les possibilitats que tenen cadascu de les dues potències. La conclusió que hom arriba després de llegir els informes, no pot ser més fatalista.

Tan un com l'altre, les armes que posseeixen estan a idèntic nivell

de destrucció. I encara més. No sols tindrien el mateix nivell de destrucció empran una mínima part del material bèlic que poseeixen, els permetrà autodestruir-se i, també, destruir la resta de la humanitat implicada o no en les aliances amb els imperialistes.

I quina es aquesta arma que pot destruir a tota la humanitat?. Es de tots coneguda a través dels mitjans de comunicació i per medi de les xerrades que aquest Comitè Anti-urani organitzà durant tot l'any passat: la bomba nuclear o bomba atòmica.

La bomba nuclear s'obté gràcies al desenvolupament de la indústria que tracta amb materials fissionables i radiactius. Aquest tipus d'indústria és el resultat de nombroses investigacions efectuades per equips de científics al servei dels imperis, és a dir, al servei de les multinacionals que, enguany, estan concentrant tot el poder econòmic i energètic dispersat per tots els països del món.

Aquesta concentració de poder sobrepassa, fins i tot, les estructures econòmiques dels estats els quals han deixat entrar dins el seu cercle econòmic a aquestes multinacionals.

L'intruducció de les multinacionals dins les estructures econòmiques de diversos estats (Espanya entre ells) s'ha manifestat a través de les inversions efectuades en les indústries bàsiques de qualsevol país: alimentació, energia i defensa.

Central nuclear: una energia pel futur. (??)

El que avui ens interessa parlar és sobre la indústria energètica i, concretament, la nuclear.

En aquest tipus d'indústria considerarem dues vertents:

- a) utilització d'aquesta energia per obtenir electricitat,
- b) per fabricar armament militar.

Aquestes dues utilitzacions, que en principi estan ben diferenciades, a l'hora de la veritat es compenètren a la perfecció. És així, com l'implantament de les centrals nuclears a les nostres comarques (que per més "inri" són autosuficients en energia), té com a finalitat immediata la producció d'energia elèctrica per mantrinde el model de creixament econòmic d'aquesta societat de consum. La segona etapa del cicle nuclear es l'utilització de les deixalles radiactives de les centrals en l'aprofitament dels materials fissionables (Plutoni per exemple) per la construcció de l'armament nuclear o atòmic a carrec dels militars.

Tanmateix, a tot aquest procés, que l'home del carrer no el pot dominar (ni tampoc hi pot participar, està seguit i dominat per les empreses multinacionals. És famós el consorci multinacional de les "Siete Hermanas") que d'aquesta forma acumulan el poder de decissió sobre matèria energètica i el poder del terror sobre la societat, manifestat per les estratègies militars.

Ampliant el que acabem d'expressar, direm que hi han cinc païssos en el món que tenen armament nuclear propi (bomba atòmica): EE.UU., URSS, Xina, Gran Bretanya i França. Aquests païssos, excepte Xina, poseeixen una abundant gama de centrals nuclears.

D'altres païssos que arribaran aviat al "sostre atòmic" són: Brasil, Israel, Argentina, Sudàfrica, Llibia, Pakistà, India i Espanya, la qual cosa es pot ampliar a mesura que els altres païssos vagin obtinguent material radiactiu o, bé, es decideixin a implantar alguna central nuclear en llur territori.

Quantes bombes poseeix les Guilleríes?

Arribat aquest punt, sol ens resta aplicar la "teoria nuclear" a la nostra comarca. És de tots sabut que la Selva juntament amb

Osona, Gironés, Garrotxa, Garraf i Segarra foren declarades zones de prospecció i investigació de minerals radiactius a Catalunya. Aixó, ens situa com una zona estratègica (l'urani fa funcionar una central nuclear) dins els plans de les indústries energètiques, o sigui, les multinacionals, a fi de continuar amb la seva línia de poder respecte als altres països del món.

Declarar a la nostra comarca com a zona estratègica, implica condicionar el seu desenvolupament econòmic natural (boscos, ramaderia, turisme, aigües,...) en benefici de continuar mantenint el poder econòmic i militar, manifestat en una societat de consum, ultra de retallar i ofegar les llibertats individuals dels nadius de les comarques. (1)

Es aquest el preu que cal pagar per viure com persones, tot oblidant la riquesa natural que des de segles ha conservat les Guilleríes?

Quètió que tots els hilariencs ens tenim que plantejar, per tal de sospesar objectivament el dilema que ens volen presentar: Mines d'urani a les Guilleríes?.

(1) Sigui evident el despreci que tenen les multinacionals cap a els pobles a l'hora de conseguir "costi el que costi" els recursos energètics per mantenir l'actual model de societat. D'ací la disputa que es mantén en el Mitjà Orient (Afganistà), i es comproba que les presions militars és el primer recurs que utilitzen per aconseguir un lloc estratègic.

G.D.M.A. de St. Hilari-
Comité Anti-urani.

els INDEPENDENTS

replican

El Grup d'Independents que es va presentar a les eleccions municipals aprofita les pàgines de la revista "TERRA" que com a únic medi de comunicació escrit dins la població, es brinda a tot aquell que vol donar la seva opinió sobre qualsevol tema.

Semblaria que el canel de diàleg normal entre gent de diferents opinions i que volen treballar pel poble haurien de ser d'altres que no les publicacions, però no queda altre remei.

Aquesta vegada volem fer una valoració del Butlletí que recentment ha publicat l'Ajuntament, volem dir l'Ajuntament d'ara, ja que segons diu la introducció, "es tracta de donar a conèixer, en detall, les activitatats que durant els últims mesos..." i que no suposa cap lligam amb els regidors d'abans.

Aquest comentari l'enfocarem des de dos cantons, des de dues perspectives: una global, de conjunt i l'altre sobre les coses que diu, la forma.

La presentació és bona, així com el paper i suposem que el preu també, ja que el cost supera àmpliament les 100.000 ptes. Però ens fem unes preguntes; no és curiós que surti quan precisament falta un mes per anar altra vegada a les urnes per votar el Parlament? Més aviat semblaria un acta més de la campanya electoral.

Quan l'últim Consistori va fer un butlletí d'acomiadament se l'acusà de fer un acte propagandístic i que aquest havia estat pagat pel poble; realment no hi veiem cap diferència substancial, només el preu, ja que aquell va costar 27.684.- ptas.

El Grup Independent manifesta la seva disconformitat de com ha estat confeccionat el Butlletí, doncs no han estat consultades les opinions dels altres dos grups minoritaris al Consistori i, per tant, el considerem com una publicació feta únicament pel partit majoritari, Convergència.

Pensem que el Butlletí ha estat un intent de justificar que s'han fet coses i no com allà diu un intent de comunicació entre el Consistori i el poble. De totes maneres ha sortit sense pena ni glòria i la gent n'ha fet un cas molt relatiu i potser seria convenient fer un nou plantejament abans que en sortís un altre. Sembla més un objectiu (...es va dir que es faria un Butlletí...), un haver satisfet una etapa, quan hauria d'haver esset al revés si de veritat col·locar i tenir una continuïtat.

La gent pot pensar que el formar part del govern del municipi és com jugar al gat i alla rata, que si naps i que si cols i que si aquells ho volen vermell nosaltres groc. Realment l'Ajuntament funciona així, però es pot dir que no funciona per això. No obstant resulta que o et mous per algun cantó o has de quedar arraconat i marginat i les més de les vegades enmascarat. Davant d'aquestes perspectives també hem de dir la nostra.

Si fem una anàlisi del contingut són varis els temes que hem de tocar per tal de donar uns aclariments, doncs allà no hi són:

Guarderia infantil.- Les gestions estaven iniciades des de feia molt de temps per part d'una Comissió de gent del poble i de l'Ajuntament; s'aconseguí una subvenció d'un milió de pessetes per tirar-ho endavant.

Quiosc de la Placeta.- Cal dir que ens hem vengut un tros de Placeta, perquè l'Ajuntament ha cobrat de l'Associació de Minusvàlids de Girona l'import de les obres del quiosc (cosa que l'anterior Consistori no va voler fer mai). Ara aquella Associació en pot disposar i col·locar-hi a qui vulgui sempre i quan estigui afiliat a la seva organització.

Els Pavellons.- Les converses sobre la utilització d'aquelles instal·lacions amb l'Ajuntament de Barcelona s'iniciaren fa uns anys i varen arribar a bon terme pràcticament amb l'anterior Consistori. Es fàcil comprovar-ho si es mira qui va signar l'acord com a representant de l'Ajuntament de Sant Hilari.

Obres a la Caserna de la Guàrdia Civil.- Seria convenient que es mirés quan es varen portar a terme aquelles obres. Sobre les millores del tràfic si algú les ha vistes ho pot comunicar o fer-ho saber al poble.

Pla d'Ordenació.- No podem estar d'acord amb tot el que està representat en el projecte del Pla d'Ordenació. Sembla que no s'hagi anat a cercar únicament les zones conflictives sinó a les persones.

Aules de les Escoles Nacionals.- Fa bastants mesos que estan fetes i solament restava inaugurar-les. El mur de contenció del costat ja havia estat sol·licitat abans del canvi d'Ajuntament degut al perill que suposaria per a la mainada i per les queixes dels veïns.

Canvi de nom del poble.- En Ple celebrat el dia 4-X-78, en el que també s'aprovà fer una consulta popular pel canvi de noms d'alguns carrers, es demanà la oficialitat del nom de Sant Hilari.

Pressupost.- Podria semblar molt clar però no ho és gaire i serien necessàries moltes explicacions; hi entren algunes partides globals que ja haurien d'estar aclarades. Dins les despeses hem de dir que la partida que fa referència a "Plans Cobertora Riera" es va pagar en el curs del 1978.

Creiem que diverses de les partides aquí anunciades suposen gran nombre d'interrogants per a molta gent del poble, quan la cosa hauria de ser més transparent.

Escola de Formació Professional.- Ens hauríem de preguntar si la situació actual de l'esmentada Escola és molt millor que la d'anys anteriors. No serà que el que havíem guanyat en una fira ho hem perdut en un mercat?

Malgrat que tenim una oficialitat ara disposem de mitja escola.

De les Obres en Projecte.- De l'acabament del carrer Dr/ Fleming ja vàrem manifestar la nostra opinió en un Ple. Aquella, com moltes d'altres zones del poble estava per acabar d'urbanitzar i per tant no era tot el poble qui havia de pagar-ho. Els veïns podien haver-hi col.laborat en part.

De la Plaça de Cal Ros no ens oposem al projecte, sinó a que s'hi mantinguin tres o quatre aparcaments que poca cosa resolen i prenen espai verd públic.

En resum, creiem val més parlar menys de les coses i fer-ne més i si es fan que siguin reconeguts els mèrits de tots.

Caldria una anàlisi sèria de si la gent que va anar a votar està contenta de la gestió global del Consistori actual. Potser la resposta no seria gaire confortadora i ens hem de preguntar si el poble volia o necessitava això. Per rectificar qualsevol moment és bo!!!

CONSTRUCCIO DE NOVES AULES EN EL COL.LEGI DR. MORALES.- La insistència davant la Delegació del Ministeri d'Educació i Ciència va donar resultat, ja que s'aconseguí que l'esmentat organisme procurés la construcció d'una nova aula en les Escoles Nacionals d'E.G.B.

CONSTRUCCIO D'UN QUIOSC.- Es va construir un quiosc a la Plaça del Dr. Gravalosa per ajudar a un noi disminuït físic del poble.

ESCOLA DE FORMACIO PROFESSIONAL.- Malgrat que el Ministeri d'Educació i Ciència no ha resolt encara l'establiment oficial d'una Escola de Formació Professional a Sant Hilari, l'Ajuntament, amb la finalitat de promoció de l'ensenyança en la branca de Secretariat, ha fet realitat el funcionament d'una escola per ajudar els joves de Sant Hilari en la seva formació i promoció.

ACORD AMB L'AJUNTAMENT DE BARCELONA.- Les converses mantingudes amb el Sr. Font Altaba, Alcalde en funcions de l'Ajuntament de Barcelona, pel que fa a la utilitat i servei dels pavellons que tenen a Sant Hilari i que destinaven a Colònies d'Estiu, han donat excelent resultat. En primer lloc s'hi farà una bona reparació i mes tard, i després d'un previ acord, el nostre Ajuntament podrà disposar d'aquelles instal.lacions durant els messos en què no serveixi per l'Ajuntament de Barcelona per les coses que siguin necessàries.

Respecte als projectes que estan en avançat estat de tramitació, cal esmentar el següents:

- Cobriment de la Riera Vallicrosa.
- Construcció d'una planta depuradora.
- Construcció del 'Casal dels Avis'
- Desviament de la Carretera de Arbúcies.
- Construcció d'un edifici destinat a Correus i Telègrafs.
- Urbanització Entrada Sur de la població.
- Enllumenat de carrers i places del casc antic.
- Enllumenat dels carrers de les afores de la població.
- Guarderia Infantil municipal.
- Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana.
- Construcció d'una Escola de Formació Professional.

Això ja sortia
en el Butlletí
d'acomiadament
de l'Antic
Consistori
(Mes de Març-79)

Per:
INDEPENDENTS

(14)

REPAS ESPORTIU DEL MES

Quant a Futbol haig d'esmentar el Futbol Base, que hi ha jugadors que si es cuiden tenen un bon pervindre futbolistic. Tant els Alevins com Infants i Juvenils estan portant una temporada força brillant i donen molta guerra esportiva als rivals dels seus respectius grups. Es necessari que els apoiem al màxim, doncs ells són els que més ho necessiten i es mereixen el nostre suport i col·laboració possible. El primer equip ha hagut d'aplaçar el partit del dia 24 de Febrer amb el Tossa i ja té dos partits aplaçats que es preveu que els disputin amb el Besanó el dia de St. Josep i amb el Tossa el dia 1 de Maig, ambdós a casa. Té actualment 23 positius després del partit jugat al Camp del St. Ponç, on guanyà per 0 a 3.

Passant a les activitats del Moto-Club, hem de dir que el I trial St. Hilari va estar un èxit en tots els aspectes. Com a notícia extra-oficial, podem apuntar que es prepara un esdeveniment per els afeccionats al automobilisme, com és el I Rally Promoció St. Hilari que es disputaria el dia 10 de Maig, i que l'organitza el Moto-Club amb l'ànim de promocionar a les persones que per manca econòmica no poden participar a altres Rallys. Es possible que es doni el "gran premi Zanini-Racing". I el proper dia 16 de Març està prevista la 2ª Pujada Cronòmetrada, això com a activitats del Moto-Club.

Respecte l'Atletisme hem de dir que el dia 1 de Febrer en Joan Cardona va quedar 10º a la final del Campionat Nacional Militar disputada a Madrid. També, en el mes de Febrer els atletes locals han participat en el Cross de Manresa, de Camprodón, de Lloret de Mar i de Besanó. Per el dia 19 de Març està previst participar en el Cross de Rals, on s'acava la temporada de Cross, per començar la pista a primer d'abril. També deixar constància que el diumenge 2 de Març, uns quants hilariencs han participat en la Marxa Popular de Banyoles, que constava de 40 Km. Els 5 nois i les 2 noies que hi participaren de St. Hilari varen acabar els 40Kms.

De la Petanca podem dir que el St. Hilari està millorant els resultats en el Campionat Provincial.

Referent a la caça, podem dir que ha finalitzat recentment la temporada.

PROBLEMA

Mitjançant en Gabriel Miralpeix, ens ha arribat aquesta grata notícia la qual ens satisfà comunicar-la al poble a través d'aquest mitjà de comunicació.

NOTA PARA LA PRENSA FACILITADA POR LOS SRES. CANALS, MIRALPEIX Y RABAT CONCEJALES DE LOS AJUNTAMIENTOS DE ARBUCIAS, SAN HILARIO Y VILADRAU RESPECTIVAMENTE.

Durante la reciente visita a Gerona del Excmo. Sr. Ministro de Obras Públicas y Urbanismo, Sr. Sanchez Rook, le fué planteada por un Concejal Centrista de nuestra comarca de la Selva y miembro del Consejo Político y de la Ejecutiva de Centristas de Girona, la problemática del cuello de botella de Arbucies en la carretera comarcal GE- 552, ante lo cual el Sr. Ministro se tomó interés y nos emplazó a que visitáramos en Madrid al Ilmo. Sr. Director General de Carreteras Sr. Juan Diamante, encargándose concretamente su asesor Sr. Juan Figueroa de prepararnos la entrevista con el referido Sr. Director General.

Con este objeto y una vez obtenida la correspondiente audiencia los concejales de los ayuntamientos de Arbucias, Sant Hilari Sacalm y Viladrau Sres. Miugel Canals, Gabriel Miralpeix y Angel Rabat respectivamente se trasladaron a Madrid el pasado 4 de Marzo y una vez localizado en la referida Dirección General el expediente del desvío por fuera del casco de la población de Arbucies de la carretera GE - 552, y visto que su aprobación estaba prevista para el presente trienio, insistieron ante la citada Dirección General exponiendo los graves problemas circulatorios que este punto negro representa para nuestra comarca, pidiendo se imprimiera la máxima celeridad a los trámites de este proyecto.

El Ilmo. Sr. Director General de Carreteras Sr. Diamante, manifestó que dentro de unos 8 ó 15 días saldría para Gerona la orden de expropiación de los terrenos, tras lo cual, si se logra la aceptación voluntaria de la misma por parte de los propietarios de los terrenos afectados, se procederá acto seguido a la contratación de las obras y a su inmediata ejecución, preveyéndose a las mismas una duración de 14 a 15 meses.

La posible negativa de los propietarios afectados a la expropiación voluntaria, podría retrasar la contratación y ejecución un máximo de tres meses, tiempo que llevaría el hacer una expropiación forzosa.

Pedida una explicación de la diferencia entre ambos trámites, se nos indica que en el primer caso los propietarios autorizan de inmediato la ocupación de los terrenos sin perjuicio de que se sigan los trámites de hallar el justiprecio entre la Administración y los interesados, pudiendo llegarse en caso de desacuerdo, a los mismos recursos que en el segundo supuesto. En caso de la no aceptación por parte de los afectados, se alargan como hemos dicho los trámites burocráticos, pero una vez declarado de urgencia el proyecto y hechos por la Administración unos depósitos previos, los terrenos quedan igualmente expeditos y con tan solo el aludido retraso se procede igualmente a la contratación y ejecución de la obra.

La gestión en Madrid de los Sres. Rabat, Miralpeix y Canals ha sido altamente positiva en cuanto a que ha colocado, en primer plano el "dossier" del paso estrecho de Arbucies y correspondiente desvío de la carretera, el cual se prevé que con toda seguridad podrá verse terminado y puesto en servicio dentro del próximo año 1.981.

Esta es la primera vez que desde fuentes de toda garantía y competencia se pronuncia una fecha que pondrá punto final a los múltiples comentarios que este tema ha suscitado.

S E R I E T A T

Com tanta altra gent, he llegit l'informatiu, que ha editat l'Ajuntament, amb molta curiositat per veure el que s'havia fet en aquests 11 mesos de gestió municipal.

I, quina és la meva sorpresa quan al acabar de llegir-ho i vull fer un resum. Arribant a la conclusió doble:

- a) s'han fet moltes coses i alguna d'elles interessant
- b) però hi trobo a faltar quelcom més

M'explicaré, ara es suposa que l'Ajuntament és democràtic. La democràcia vol dir vetllar pels interessos del poble; ara, la següent pregunta és: Ha vetllat l'actual consistori pels interessos del poble? La resposta precipitada és sí, però jo crec que el que es troba en aquest informatiu, o la major part, qualsevol altre consistori de l'època passada ho hagués pogut fer.

La democràcia, senyors, significa quelcom més d'això; significa treballar cada dia a l'anonimat, no de cara a la galeria. Això lliga amb la visió global que m'he anat creant d'aquest Ajuntament, que s'ha quedat a mig camí d'on podia i havia d'arribar (no culpo a ningú en particular, sino a totes les tendències que participen del consistori), i aquest perill ja es va veure en el primer ple que va ser un jerro d'aigua freda a sobre, fent discussions sense sentit i que es poden resumir en que el partits varen imposar els seus interessos de p partit per damunt del de tots.

Perquè... Què ha passat amb les comissions que semblava que s'ho volien menjar tot?.

Des d'ací vull fer sentir la meva impotència de veure que l'Ajuntament no fa tot el que podria fer, i per últim demanaria que aprofitant aquest primer aniversari, els concellers pensessin si no podrien haver fet una tasca més positiva, i també pregar que es deixin estàr de punyetes i posin mans a la feina.

QUE AIXI SIGUI !!!

Jordi Dou Puig

(17)

LA BIBLIOTECA NOVETATS DEL MES

Llista de novetats: Mes de Gener.

- FREUD, Sigmund.- Los Orígenes de Psicoanálisis.
VALLVERDU, Francesc.- La Normalització Lingüística a Catalunya.
BALBASTRE I FERRER; Josep.- Nou Recull de Modismes i Frases Fetes.
FREUD, Sigmund.- Sexualidad Infantil y Neurosis.
VERDAGUER, Jaçint.- Contes Extraordinaris.
SCHUMPETER, J.A..- Diez grandes economistas: de Marx a Keynes.
VAZQUEZ MONTALBAN, M.- Los Mares del Sur.
DELIBES, Miguel.- El Mundo que Agoniza.
FABREGAS, Xavier.- Tradicions, Mites i Creences dels Catalans.
CLARKE, Charles.- Everest.
HELBERT, W.- Polo Norte.
TRAVERSONI, Alfredo.- Historia Universal (30 vols.)
Diccionario Enciclopédico Lexis-22 (23 vols.)
RUSIÑOL, Santiago.- L'Auca del Senyor Esteve.

DEMOGRAFIA

NAIXAMENTS

- 4-II-80 Albert Puig Serrat
4-II-80 Mre Angels Donadeu Farrarons
9-II-80 Silvia Bover Solá
13-II-80 Mónica Cobo Baena
13-II-80 Sandra Andreu Vilar
15-II-80 Josep Puntí Collbatallé
16-II-80 Jordi Clopés Puiguica
5-II-80 Jordi Puig Vernedas
14-II-80 Anna Arimany Donadeu
10-II-80 Jaume Corvera Ripoll
20-II-80 Ferràn Tordera Xandri
22-II-80 Vanesa Ballesteros Fernández
26-II-80 Daniel Ruíz Bassó

MORTS

- Pedro Cornellá Masachs
Rosendo Hosa Sancho
Dolores Casas Muné

ELS COMPTES de TERRA

MES DE FEBRER - nº 3 - TERRA ----- Tirada : 357 butlletins

DESPESES

Industries Gràfiques
DURAN (357butlletins) -- 6.622
Copisteria "CRAN'S"
(357 copies offset) --10.315
Altres -- 500

17.435

Resum

INGRESOS ----16.800
DESPESES ----17.435

- 635

Per vendre --21

INGRESOS

107 butlletins
(plaça Grabalosa) ---5.350
60 butlletins
(Llibreria DEZA) ---3.000
80 butlletins
(Bar Club) ---4.000
50 butlletins
(Bar Montseny) ---2.500
14 butlletins
(Bar Serrat) --- 700
25 butlletins
(pel carrer) ----1.250

16.800

FOTOS DE CALAIXERA

Passeig de la Font Vella.

SANT MIQUEL DE CLADELLS